

de Grunde, der i Særdeleshed have bevæget mig til at afvige fra den Maade, vi brugte ifjor. Den første er, at Folkene bleve øvede med Kanoner, der ikke havde den rigtige Størrelse; de bleve stillede op, som om de havde en stor Kanon imellem Hænderne, men havde i Virkeligheden kun en lille, og det var kun en slet Øvelse. Rigtig nok var der bragt et Par lange Attenpundiger ombord, der altsaa virkelig vare svære Kanoner, men derved kunde Folkene kun succesfuldt øves, og naturligviis ikke i den Udstrækning, som de vilde være blevne det paa en Fregat, hvor de havde 14 Kanoner paa Batteriet at exercere med paa eengang. En anden Grund, og den anseer jeg for den vigtigste, baade med Hensyn til Exercitien, og med Hensyn til Folkene, er den, at jeg vilde være istand til ombord i denne Fregat at øve det indfaldte Mandskab paa 200 Mand i Løbet af 4 à 5 Maanedes — 4 Maanedes skulde være Terminen —, istedetfor at ifjor ligeledes 200 Mand bleve indøvede i 2 Hold i næsten 9 Maanedes, og Folkene bleve sølgelig holdte inde i 5 eller 4½ Maanedes længere, end det behøvedes. En anden Folge deraf var, at det andet Hold af disse Folk blev indøvet i en daarlig Aarstid, saa at de navnlig ikke, eller idetmindste kun i ufuldkommen Grad, kom til den vigtigste Deel af Øvelsen, nemlig at flyde med Kanoner i aaben Sø paa bevægeligt Batteri. Endelig er det aabenbart, at det, at et Skib har to Diemed, at det tillige har Tjeneste som Vagtskib, og som saadant stadigt skal krydse frem og tilbage med sine Partoier, giver Forstyrrelse i Tjenesten, og, hvorvel det vel kan stee, hvad ogsaa er steet, at man har affondret en vis Deel af Mandskabet til Vagtskibets Tjeneste, saa har det dog virkelig grebet forstyrrende ind i det Hele. Disse ere mine Grunde, hvorpaa jeg har støttet mit Andragende, og det er mig en Fornøielse, at idetmindste de Herrer Forslagsstillere have erkjendt Rigtigheden deraf.

Det Spørgsmaal, der er stillet til mig, om jeg vil stille et Ændringsforslag i den Retning, maa jeg forbeholde mig at besvare, idet jeg maa aftale det med Finantsministeren, thi det er jo et Posterings-Spørgsmaal. Det er naturligviis mig for mit Bedkommende lige-

gyldigt, om jeg faaer Pengene paa den ene eller paa den anden Maade, men jeg maa kun holde fast paa, og det har jeg det Haab, at Thinget vil anerkjende, at det er nødvendigt, at denne Exerceefregat kommer ud. Naar det bliver indrømmet, saa har jeg Alt, hvad jeg ønsker, thi saa anseer jeg det som afgjort, at Pengene, om der ogsaa skulde opstaae formelle Bøvælseligheder, hvilket jeg ikke formaaer at bedømme — og, da Finantsministeren ikke er til stede, ikke skal udtale mig nærmere over, alligevel ville blive bevilgede. — Med Hensyn til Udrustningen af Vagtskibet „Saga“ til en forandret Expedition, saaledes at den først blev affendt til Vestindien den 1. October, da har den fornævnte Forslagsstiller udtalt sig i en Retning, som jeg paa Marinens Vegne maa være taknemmelig for. Det er ganske vist, at vi trænge til al den Øvelse, vi kunne faae, og allermest trænge vi til idetmindste at have eet Skib om Aaret, som er et heelt Aar ude, hvor Commandoen vaier et heelt Aar, men det vil være os affaaeret, dersom det skulde blive ved hvad det vestindiske Colonialraad har foreslaaet, at Skibet først kom derud til den 1. October, og altsaa først afgik herfra i Løbet af August Maaned. Jeg har troet at kunne forene dermed en anden Expedition, som ligeledes vilde være til Nytte, nemlig at Skibet for i Aar anløb Island, hvor det ogsaa kan være nødvendigt, at Skibe ankomme, og derfra begav sig til Vestindien. At det nu skulde opsættes at bestemme dette, indtil det blev afgjort, hvorvidt det er rigtigt eller ikke, at det saaledes er posteret, er en Ting, som vil være Marinen vel haardt, efter som Aarstiden er forhaanden; Maimaaned kommer snart — det er den Tid, Skibene skulle gaae ud, — Folkene ere indfaldte, Skibet ligger seilfærdigt, det skulde allerede være afgaaet, og, dersom ikke Isen havde forhindret det, var det formodentlig i dette Dieblis i Vestindien. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg i Gæt og Alt maa anbefale til det ærede Thing, at det bevilger disse Penge, med Hensyn til hvilke der blot synes at være en Formvæksion.

B. Christensen: Ja, vi ville vistnok Alle gjerne imødekomme Marineministerens Ønske om ved en Exerceefregat at forstaae